

politikai táborhoz kötik, valamint azokat a folyamatokat, amelyek ezek megváltoztatására képesek.

Tálas Zsuzsanna (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A mentalizáció, az észlelt szülői bánásmód és a kötődés kapcsolata serdülőkorban

A mentalizáció az a mentális folyamat, amely során az egyén implicit és explicit módon jelentést tulajdonít saját és mások tetteinek intencionális mentális állapotok alapján. Kutatásomban serdülők körében vizsgáltam a mentalizáció, az észlelt szülői bánásmód és a kötődés kapcsolatát. A vizsgálati mintát 11, 15 és 18 éves kor közötti serdülő (39 fiú, 72 lány) alkotta. Az adatfelvétel online zajlott. A serdülők alap demográfiai adataik megadása (kor, nem, osztályfok, egy háztartásban élő személyek, testvérek száma) után a Reflektív Funkció kérdőív (RFQ-H), a Szülői bánásmód kérdőív (H-PBI), és a Kötődési stílus kérdőív (ASQ-H) kérdéseire adtak választ 6-és 4-fokú Likert-típusú skálákon. A statisztikai elemzésekhez leíró statisztika mellett T-próbát, Mann-Whitney U-próbát, Wilcoxon-féle előjeles rangpróbát és korrelációt alkalmaztam. Első hipotézisem, miszerint a szerető-törődőnek érzékelt szülői bánásmód pozitív kapcsolatban áll a kapcsolatokban megélt biztonsággal és a kapcsolatok fontosságával, ezen a mintán az édesanya szerető-törődő bánásmódjára, részben igazolódott. Második hipotézisem, hogy a szerető-törődőnek érzékelt szülői bánásmód negatív kapcsolatban áll az önérvényesítő vagy ambivalens kötődési mintával, csak tendenciaszerűen igazolódott, nem szignifikáns eredményekkel. Harmadik hipotézisem, hogy a szerető-törődőnek érzékelt szülői bánásmód pozitív kapcsolatban áll a biztos mentalizációval, szintén az édesanya oldaláról, részben igazolódott. Negyedik hipotézisem alapján a szerető-törődőnek érzékelt szülői bánásmód negatív kapcsolatban áll a bizonytalan mentalizációval, szintén az édesanya oldaláról találtam szignifikáns kapcsolatot. Ötödik hipotézisem, hogy elvált szülők esetén a serdülők azt a szülőt, akivel a válást követően maradtak, korlátozóbbnak észlelik; tendenciaszerűen kimutatható a különbség, de szignifikánsan nem igazolódott. Hatodik hipotézisem szerint elvált szülők esetén nagyobb ambivalencia, távolítás, önleértékelés lesz jellemzőbb a serdülőnél, ez a hipotézis nem igazolódott. Hetedik hipotézisem szerint a lányok szignifikánsan jobb mentalizációra utaló eredményt fognak elérni a Reflektív funkció kérdőíven; ez részben igazolódott, a fiúkra tendenciaszerűen jellemzőbb a bizonytalan mentalizáció, míg a lányok érzelmi elárasztottságban szignifikánsan magasabb pontszámot értek el. Nyolcadik hipotézisem szerint a testvérek száma pozitív kapcsolatban áll a biztos mentalizációval, tehát minél több testvérrel rendelkezik valaki, annál kevésbé lesz rá jellemző a bizonytalan mentalizáció, ez a hipotézis azonban nem igazolódott.

Kulcsszavak: mentalizáció, serdülőkor, reflektív funkció, szülői bánásmód, kötődés

Cseh Rebecca (PTE Szentágothai János Szakkollégium)

A nem-szuicidális önsértés aktuális kérdései -elméleti összefoglaló

A nem-szuicidális önsértés (non-suicidal self-injury, NSSI) a saját test szándékos megsértését jelenti az öngyilkosság szándéka nélkül. A leggyakoribb formái közé tartozik a bőrfelület megsértése vagy megvágása, az égetés, a saját test ütése és a sebek gyógyulásának megakadályozása. A legveszélyeztetettebb csoportnak a serdülők számítanak, de az önsértés